

Anglia, Exeter, Dráma – újra

A 2016. évi Erasmus+ pályázaton támogatást nyertünk iskolánk négy pedagógusa számára.

2015 nyarához hasonlóan én ismét a dél-nyugat angliai Exetert választottam.

Nagyon megszerettem ezt a várost! Kellemes, barátságos hely, és a nyárias időjárás még kellemesebbé tette a két hetet. Építészeti szempontból is rendkívüli: a belváros szíve a hatalmas, gyönyörű katedrális, melyet óriási zöld park vesz körül. Itt mindig pezseg az élet! Jó időben csak leheverednek az emberek a fűbe és hallgatják a kiváló utcazenészeket, a barátait várják, fociznak, vagy üldögélnek egy bár teraszán, melyek a teret körbeveszik. (A foci kivételével mindet próbáltam.) A városnak híres egyeteme van, sok helyen szerveznek nyári kurzusokat, nyelvtanfolyamokat, így mindig tele van fiatalokkal, turistákkal. A helyiek roppant kedvesek, segítőkészek. Többször tapasztaltam, hogyha valakitől útbaigazítást kértem, megfordult és eljött velem megmutatni a pontot, ahonnan már biztosan megtalálom a keresett helyet, és közben beszélgettünk. (Mielőtt bárki azt gondolná, hogy azért kísértek el, mert úgysem értettem mit mondanak, nos, ez nem igaz! Ennyire jófejek, segítőkészek, nyitottak és...ráérnek!) A város a földrajzi fekvése, a kellemes zöld parkjai, a rengeteg kulturális program, fesztivál biztosítja a feltöltődést, az igazi kikapcsolódást, igazi aktív pihenést nyújt! Négyyszer voltam színházban (egy alkalommal Plymouth-ban, melyet a képző intézményem szervezett), egyszer koncerten, és még táncklubban is a két hét alatt: „vegyültünk a helyiekkel!” Már sokadik alkalommal voltam Angliában, sok mindent láttam már, de a „kultúrások” élménye még most is megcsapott! Egyik színházi esténken a Cygnet Theatre Company szabadtéri előadását láttuk, melyet egy magánház kertjében rendeztek. A ház maga is gyönyörű volt (belül is), hát még a kertje! A helyiek kempingszékekkel, piknikes kosarakkal felszerelve - melyben pezsgő, eper, torta egyaránt volt -, érkeztek a helyszínre jóval az előadás kezdete előtt és a kis társaságok falatoztak, beszélgettek (az előadás alatt szerencsére nem!) Nagyszerű Shakespeare-előadást láttunk, emlékezetes marad!

A továbbképzésem helyszínéül az International Projects Centre (IPC) képzőintézményt választottam, ahol a tavaly elkezdett tanulmányaimat folytattam. Az IPC-t nagyon jó iskolának tartom, az ott dolgozók rugalmasak, segítőkészek, kedvesek. Sokféle képzés közül választhatnak az odautazó pedagógusok, és nemcsak angoltanárok, mert van nyelvi képzésük nem angoltanárok számára is. A diákoknak pedig, 12-18 éves kor között, nyelvtanfolyamot kínálnak különböző szinteken.

Az iskola ezt a kurzusát, amelyre én jártam, csak azok számára javasolta, akik az elmúlt 10 év során részt vettek az alapképzésen, a drámatechnikák alkalmazása a tanítási órákon című képzésen. A haladó tanfolyam pedig a Further Drama Techniques in the English Language Classroom címet kapta.

Öten voltunk a csoportban, mindannyian angoltanárok, akiknek köze van a színjátszáshoz, a drámatanításhoz, mindannyian működtetünk színjátszószakkört. A kurzus fő iránya szerint a színjátszás-vezetéshez kaptunk segítséget. Az első héten színpadra állítottunk - majd a nyári szünet előtti utolsó tanítási napon be is mutattuk egy helyi általános iskolában - egy közismert mesét: Jack and the Beanstalk (magyarul Az égigérő paszuly címen ismerhető). Improvizációs technikára épülő mesejátékunk 20 perces lett. Csak zenét használtunk kiegészítésként, az összes többit: szerepet, eszközt mi játszottuk el. Két és fél nap állt rendelkezésünkre az első megbeszéléstől a bemutatásig. Nagyon sokat dolgoztunk, és nagyon élveztük a munkát! Az eredmény is jó lett: a gyerekek nagyon aranyosak voltak, igazán sok segítséget kaptunk a kis nézőinktől! Nagy élmény volt mindannyiunk számára!

A második héten szintén két és fél nap állt rendelkezésre, de sokkal komolyabb témát kaptunk, és nem volt hozzá semmilyen alapanyag: a női szerep fejlődése különböző korokban. Annyit kért a tanárunk, hogy kezdjük a középkori boszorkányüldözéssel és a vége játszódjon napjainkban. Azt a címet adtuk az előadásnak, hogy „Her story Not HisTory”. Az egész előadást mi találtuk ki, interneten kerestünk anyagot, ötleteltünk, majd a rendező segítségével nyolc jelenetet állítottunk színpadra. Minden jelenethez más-más eszközt használtunk(például ének, megtanultunk a Mary Poppins c. musicalből egy dalt, azóta is azt dúdolom!), így sorra kipróbálhattunk néhány színpadtechnikai eljárást, melyeket majd is alkalmazhatunk a saját csoportjainkban, ha műsort készítünk, előadunk. Ezt a kis 15 perces előadást is látták nézők, ez volt a mi „vizsgánk”.

Tartalmas, intenzív, nagyon szép két hetet töltöttem ismét Angliában, Exeterben!

Hudacsek Éva

Dunakeszi Széchenyi István Általános Iskola

